

CONSTITUTIONES
REIPUBLICAE
SAXONIAE
IN
ARTIBUS MAJESTATIS
PRAESIDIUM
M. CASPARI ALEXANDRI
SAXONIAE
JOHANNIS HENNINGII I. M. 1790
in 24mo. n. n. n. n.
L. & S. n. n. n. n.

D. O. M. A.

Dn JEREMIAE REUSNERI Jcti

Celeberrimi,

Ventilationis Successionis Le-

gitimæ,

DISPUTATIO PRIMA,

DE

SUCCESSIONE DESCENDENTIUM.

Quam
Consentiente Magnificæ & Nobilissimæ Facultate Juridicâ in illustri
Academiâ Wittebergæ

PRÆSIDE

DAVIDE CICHORIO

LUSATO J. V. D.

Placida eruditorum ventilationi subjicit

MARTINUS ALEMAN

Saxo Patr. Madeb:

In auditorio Jureconsultorum

ad d. Junii

WITTEBERGÆ

Typis Viduæ Johannis Haken.

De Jure & Jussum Jbi
Venerabilis Patris

SUCCESIONE
DISCRETUM

DAVIDE GIORGIO
LEATON

1688

DN. JEREMIÆ REUSNERI Jcti

Celeberrimi,

Ventilationis Successionis Legitimæ

DISPUTATIONEM PRIMAM,

DE

SUCCESSIONE DES-
CENDENTIUM,

Sub Præsidio

DAVIDIS CICHORII LUSAT.

J. V. D.

Publicè propugnabit

MARTINUS ALEMANNUS Magdeburg. Sax.

Proœmium.

INTER MODOS DOMINII AC QUIRENDI VNIVERSALES,
principem locum tenet hereditas sive successio. arg. §. fin. inst. de
us. & habit. §. fin. 7. per quas pers. cuiq; acq. & t. inst. de testā.
ord. cū seqq. usq; ad fin. Lib. 2. ad quā admittitur quis vel iudicio
defuncti vel successionis necessitate. l. 1. §. nō solū 3. ff. ut legat. seu. fide-
icō. serv. caus. cav. d. §. f. 1. per. quas pers. cuiq; acq. illat. testamentaria,
hac legitima proprie nominatur. l. ea vero 3. §. de illo. 2. ff. pro soc. l.
quod autem. 6. §. proinde. 2. ff. quæ in fraud. cred. l. 1. junct. l. velu-
ti. 7. ff. de pet. heredit. Nec refert, quod in l. per familia. 2. pr. ff. fa-
mil. ercisc. sex enumerentur successionis species: cum illa omnes ad
hec duo genera facile referri possint. Dixi autem PROPRIE: nam le-
ge obvenire hereditatem non inproprie quis dixerit, & eam, qua ex
testamento defertur, quia lege 12. tabb. testamentaria hereditates
confirmanatur l. lege. 130. ubi Gōdd. n. 3. & 4. de V. S. Val. Fōr. l. L.
1. de succession. c. 17. Alii aliter hanc rem explicant, 3. i. o. de vide
Fachin. 6. contr. 4. Pinell. ad l. 2. C. de bon. matrem. Alciat. 4. Pa-
radoxa-

A

radox. 7. Bellon; suppur. 7. & Forst; d. loc. c. 16. & 18. Hanc, quia nisi
quotidiana. Utilitatem maxima, plenius quodammodo ad exemplum
J. Cr. Pauli in l. legavi. 25. ff. de liber. leg. attingemus, post defini-
tionem & divisionem quing; illos vulgatos succedendi ordines, nimirum.
1. Descendentium. 2. Ascendentium. 3. Collateralium. 4. Conjugii
5. Fisci, sequentibus disp. explicaturi.

THESIS I

SUMMA LEGITIMÆ SUCCESSIONIS
diviso est hæc, quod quædam sit Civilis, quædam Prætoria
*arg. pr. Inst. de bon. poss. Civiles est, quæ ex solo
jure civili, id est, ex legibus. plebiscitis, Senatus consultis,
decretis Principum, & auctoritate prudentum: PRÆTORIA
quæ ex jurisdictione Prætorum, seu jure honoratio nobis defer-
tur. arg. §. emancipati. 9. Inst. de heredit. qua ab incest. t. t. Inst. de bon.
poss. l. jus autem. 7. ff. de J. & J. II.*

Nos hæc sepositâ, de illâ in præsentiarum. Quam definimus:
Jus Succedendi in Hereditate ab intestato Cõmpetens.

III.

Dd. communiter in hujus definitione, generis loco ponunt
vocabulum ACQUISITIONIS Vulr. i. *Jurispr. Rom. 74. Treutl. vol. 2.
disp. 16. s. b. 1. lit. D. & alij, quod mihi adæquatam non videtur.*

IV.

Enim hereditatis acquisitio, nihil aliud est, quam delatæ
jam hereditatis susceptio, pro heredum qualitate & differentia
*§. fin. & t. 7. de hered. qual. & diff. l. sicut. 4. C. de repud. hered. l. si quis.
21. §. 1. l. neminem. 27. l. quâmdiu. 69. ff. de acquir. hered. l. puberem. 12.
C. de jur. de lib. Goth. in Rubr. ibid. lit. E. Duar. ad tit. ff. de acqu. hered.
c. 1. atque sic adus succedentis. V.*

Potest autem quis habere legitimam successionem, etiam si
non requirat hereditatem, puta si intra annum transmissionis
decedat, l. cum in antiquioribus 19. C. de jure deliberandis.

VI.

Deinde actus ille cum primum existit, cum succeditur. §. fin.
Inst. de hered. qual. & diff. Hæc successio multo plerumque ante l.
delatâ. 151. ff. de V. S.

Taa-

VII.

Tandē actus ille est factum *l. potuit. 5. C. de jur. de lib. l. pro hered. 20. pr. ff. de acquir. hered.* Hæc successio est jus, & quidem *Jus SUCCEDENDI* sive *successionis*, ut habet definitio, & comprobatur *l. fin. ff. de suis & legit. l. servus. 3. §. qui fideicom. 3. ff. de hered. inst. l. Pomponius. 13. §. quæsitum. 4. ff. de acquir. poss. l. fin. §. cum autē. 3. v. successionis. C. de legit. hered. l. 2. in pr. C. si omis. caus. testam. l. bonorum. 208. de V. S. & pass.*

VIII

Non placet etiam, quod. *Vasq. in præfat. de succession. creat. n. 9.* huic successioni applicat definitionem hereditatis jacentis, traditam a *Gajo in l. nihil est aliud. 24. ff. de V. S. & Juliano in l. hereditas 62. de R. J.* cum illa jus sit universum, quod defunctus habuit, atque sic respiciens personam non futuri heredis, sed defuncti §. *servus etiam. 2. inst. de hered. inst.* hæc vero jus sive titulus succedendi, a jure civili vel prætorio inductus, heredi futuro statim à morte intestati competens. §. *1. in f. inst. de legit. agnat. success.*

IX

Sanè vocatur etiam hereditas interdum successio, *l. mater. 19. ff. de inoff. test. l. aufertur. 46. pr. ff. de jur. fisc. l. quotiens. 10. C. famil. cr. cise. l. ut debitum. 5. C. de heredit. act. l. 2. C. unde legitim. l. consanguinitatis. 3. C. de legit. hered. & alibi: verum id respectu hereditatis jacentis improprie fieri, nemini puto esse dubium,*

X

Addidi autem in definitione: *IN HEREDITATE*, quibus verbis excluduntur bonorum possessiones, seu successio prætoria. Prætor enim ipso jure heredem facere non potest. §. *quos autem. 2. Inst. de bon. poss.* Unde etiam bonorum possessoribus, vel in eos nõ dantur actiones directæ *l. 2. ff. de poss. hered. pet. l. 2. ff. de fideicom. hered. pet. sed utiles, quas Ulpian. in fragm. tit. 28. §. 12. fictitias vocat.*

XI

Plane quoad effectū cõmodi & incommodi, hereditati appellatione bonorū quoque possessio cõtinetur. *l. hereditatis. 118. de V. S. & Prætor bonorum possessorem heredis loco in omni causa habet l. prætor. 117. de R. I. adde l. 19. §. 2. de condit. & demonstr. l. 1. §. 7. ad S. C. Trebell. Donel. 7. comment. 14. Val. Foiss. d. L. l. c. 5.*

XII

Deinde excluduntur his verbis modi succedendi per universitatem inter vivos, qualis est acquisitio per arrogationem. *i. e. Inst. de acqui. per arrogat.* Successio quæ fiebat per bonorum venditiones, & per S. C. T. Claudianum. *i. e. Inst. de success. sublat. qua fiebat per bon. vend. viventis enim nulla est hereditas l. i. ff. de hered. vel. act. vend. Donel. 7. comm. 4. in pr.*

XIII

AB INTESTATO COMPETENS, habet definitio. Id quod quatuor modis accidere dicit *Imp. pr. Inst. de hered. qua ab int. 1.* Ubi omnino nullum factum testamentum. 2. ubi non jure factum. 3. ubi ruptum irritumve factum est. 4. ubi ex eo nemo heres extitit. Adde *intestatus. 64. ff. de V. S.*

XIV

De pupillis, furiosis, prodigis &c. hoc loco quæri potest, an illi etiam intestati dicendi sint? Sane quod ita vocentur in legibus, ex *l. omnem. 6. C. ad S. C. Tertul. l. sciant. 10. C. de legitim. hered. l. pater filium 14. S. ult. ff. ad l. Falc. l. 27. C. de testament. l. 4. S. 3. ff. qui per. tut. l. 2. S. smater ff. ad S. C. Tertull. apparet*

XV.

Verù cùm nō potuerint testamentū facere, propriè intestati nō sūt inquit *Ulp. in l. i. in pr. ff. de suis & legit. l. si repudiaverit. 2. S. si quis decesserit 3. ff. unde legit.*

XVI

Sed tamen quia leges etiam hoc nominis ad illos extendunt non immerito & nos illos pro intestatis habebimus, etsi de statuti forsitan municipalis interpretatione laboremus. *Vid. Forst. d. L. i. c. 4. Hoc non. Disp. 12. th. x. Treutl. vol. 2. disp. 16. th. 1. lit. d.*

XVII

Defertur autem hæc successio nobis vel ex ratione Naturali, sanguinis nimirum & proximitatis jure: vel civili; & a Legibus inducto aliquo titulo. *Vult. Lib. 1. Jurispr. Rom. 74.*

XVIII

Illæ iterum vel primaria vel secundaria. Primaria, quæ primario & naturali mortalitatis ordine competit domesticis heredes *Vult. d. loc.*

XIX.

Tales autem sunt LIBERI: unde primus ordo Descendentium *Nov. 118. in prefat. illos enim & naturalis ratio, & commune parentum vocum ad hereditatem vocat. l. cum ratio. 7. ff. de bon. damnat. l. scripto ff. unde lib. Et de ILLIS in hac disput. prima*

Sunt autem descendentes Legitimi vel Illegitimi, N. 74. c. 1. & N. 89. c. 1. Legitimi sunt vel naturali, vel jure non nudis. 14. C. de probat.

Natura Legitimi sunt, qui ex justis nuptiis procreati pr. inst. de pair. pot. l. nam civium. 4. l. filium. 56. ff. de his qui sunt sui vel al.

Talis est etiam is qui septimo mense nascitur. l. septimo. 12. ff. de stat. hom. Paul. 5. sentent. 9. ubi Cujac, Treutl. vol. 1. disp. 2. t. h. 5. lit. E.

Nec aliud reperitur dispositum Jure Saxonico. Textus enim Lib. 1. Landrecht art. 36. loquitur de eo, der zu unrecten zeit/ oder zu frühe geboren ist/ qualis non est, qui septimo mense editus est, per dict. & ea quæ habet Beust. ad. lit. de Jurejur. pag. 139. n. 36. & Ambr. Schurer, de heredit. ab intest. tit. 5. pag. 40.

Quod multo magis de eo, qui octavo mense nascitur, dicendum. adeo ut rempat etiam talem testamentum, licet statim decesserit. l. 2. §. 2. C. de posthum. hered. inst. Treutl. d. t. h. 5. lit. E.

xxv. Consentit Jus Saxonicum feudale Lehnrecht cap. 21.

Wann ein Sohn / der nach seines Vaters Tode gebohren wird/ so lang lebet / das man seine Stimme gehören mag in den vier Wenden des Hauses, so ist er beerbet mit seines Vaters Lehen das also alle die / zuvor geding und anwartung andem Gut hatten daran gekrochen seind Adde Landr. L. 1. art. 33. Dan. Moller. Lib. 3. c. 28.

De eo tamen, qui post decem menses mortis nascitur, major est dubitatio, quem ad legitimam hereditatem non putamus admittendum esse. l. intestato 3. §. pen. ff. de suis & legit. l. Gallus. 19. pr. ff. de lib. & posthum. Dissentire videtur Treutl. d. t. h. 5. lit. E.

Circa legitimos verò naturales, plurimæ occurrunt divisiones. Namq; sunt vel primi gradus. ut filii filiarumve, vel secundi, ut nepotes neptesve, & deinceps. Illi, nati sūt vel nascituri, id est, posthumi: Qui 3. masculi sunt vel femina. Et rursus 4. sui vel emancipati Tandem 5. clerici vel seculares. 6. perfecti vel imperfecti, & similes, de quibus in seqq.

Succedunt itaq; hodie Primi Gradus liberi omnes simul, non attentis prioribus distinctionibus, parentibus suis in capita. *N. 118. c. 1. b. c. hereditate in tot æquales partes dividenda, quot personæ reperiuntur. l. post 2. §. hæc hereditas 2. ff. de suis & legit.*

XXX. Dixi HODIE. *post. d. Nov. 118. c. 1. Olim n. prædicta differentie maximè attendebantur, quod ut nihil antiquitatis ignoretur. Speciatim explicabimus xxx*

Et quidem inter primi gradus liberos, de quibus nobis hic sermo, occurrunt primo loco Posthumi, qui et si nec veteri nec novo jure excludantur à successione paterna §. sui aut. r. in f. *Inst. de hered. qua ab intest. l. intest. c. 3. §. utiq; 9. ff. de suis & legit. Si tamè secundum gradum liberorum obtinebant, non aliter admittebantur, quam si vivo avo cõcepti fuissent §. licet. 8. Inst. de hered. qua ab intest. Titius. 6. ff. de suis & legit. l. 1. §. si quis proximior. 8. ff. unde cognati.*

XXXI

Hodie tamen, ubi non jure suitatis, sed sanguinis & proximitatis successio æstimatur, illud discrimen procul dubio non attenditur, sed potius jure representationis admittendi sunt, cum & illorum ex avo deducatur propagatio, *arg. l. ult. ff. de rit. nupt. §. l. 195. §. 2. v. communi. ff. de V. S. Gerhardus Decad. 11. sb. 3.*

XXXII De jure quoq; Saxonico expeditum est, posthumos tam in allo liis *Landr. L. 1. art. 33.* quam in feudis succedere. *Lehenr. c. 20. Ambr. Schurer. tr. de success. ab intest. vit. de descend. success. reg. spec. 1. ampl. 8.*

XXXIII

Illud videtur speciale esse, quod posthumi natiuitas probanda sit quatuor viris & duabus mulieribus, quæ parturienti præto fuerunt *Landr. d. art. 33. Reinhard. part. 6. diff. 23.* cum jure civili certus testium numerus hoc in casu non sit præstitus. Standum itaque regulæ, ubi numerus. *12. ff. de testib. Veram nec in Saxonia hoc ita strictè servari tradit Schneidew. ad §. septima. n. 10. I. sit de bon. poss. cum sufficere possit testimonium mulierum, quæ tempore partus interfuert, quando alii testes haberi nequeunt.*

XXXIV. Succedit differentia ratione Sexus, Et quidem matri lege 12 tabb. nec filie succedere poterant. *Inst. de SCto Tertyll. licet prætor eos tercio ordine post agnatos, ex capite Unde cognati vocab. 1. d. 77.* Quod deinde SCto Orphitianò mutatum, quo libe-
ad bon-

cur quid pertineat ad res expeditorias. *§ eod. L. art. 27. Lib. 7. art. 15*
& Weichbildt *art. 25. adde Notschitz in tr. von der Mittgiffte/ Leib-*
geding § c. a. Jac. Schult. edito art. 22. n. 1. § seqq.

XLII. An vero & plebei expeditorias transmittant quæstionis
est? Et quidam pro negativa textus est manifestus *d. L. 1. Land-*
recht art. 27. Welcher Mann von Ritterfart nicht ist/ vnd des Heer
schilbes nicht hat/ der lesse nach sich allein Erbe zunemen wenn er ge-
stirbt/ vnd sein Heergewette. Sed de consuetudine alicubi inducta
est, ut rusticus, qui agros habent proprios optimum equum, ad res
expeditorias transmittat. gl. in d. art. 27. § ibi not. ad marg.

XLIII. Interdum tamen confundantur res expeditoriæ cum bo-
nis hereditariis, si nimirum distrahantur, & in pecuniam redigantur. Zobel, *in addit. ad d. art. 22. L. 1. Landr. lit. H. Notschitz d. art.*
22. n. 9

XLV.

Utensilia verò (vulgò die Gerade/ quasi Gere he im Hause *d.*
Weichb. art. 23. in pr. § gl. Landr. L. 1. art. 24. in pr. ad quam
quid pertineat tradit Notschitz. in d. tr. art. 11. § seqq. Zobel.
part. 3. diff. 2. 3.) § filiz. post illas proximæ cognatæ, die neheste
Mistel oder Gespinne/ exclusis masculis præcipiunt, & in reli-
qua hereditate filiiis partem faciunt. gl. in Weichb. art. 23. in pr. n.
a. Landr. L. 1. art. 27. §. l. 3. art. 15. inf. Notschitz. d. tr. art. 14.

XLVI.

Et si enim textus *d. L. 1. Landr. art. 17.* filias à parentum succes-
sione filiis extantibus plane excludat: Ille tamen correctus est
per art. subseq. 27. & æquitatem juris communis, ut ad d. art. 17.
notat Zobel. lit. D

XLVII.

Adeò autem masculi Gerada incapaces sunt, ut si nullæ ad-
sint cognatæ, ad fiscum illa deferatur. *Landr. L. 1. art. 28. junct gl*
lat. ad text. Germ. lit. B. Landr. L. 2. art. 31. § art. 37. Weichb. art.
59.

XLVIII.

Generale enim est, ut boni vacantia ad fiscum transferantur
L. vacantia 4. C. de bon. vocant. L. 10. Gerada autem vacantibus
bonis tum annumeratur, si nulla super sit cognata, etiamsi agna-
ti & filii extant. Zobel ad. art. 20. lit. A. Lib. 1. Landr. § eod. L. 1.
art. 27. lit. C. gl. in Weichb. art. 23. n. 38.

XLIX.

Hic

Hic tamen excipiendus est Clericus, qui unâ cum sorore in partem Gerada maternæ admittitur *L. i. Landr. art. 5. §. der Pfaff nimpt gleichen Theil. Weichb. art. 57. §. wer auch in den Gewehren. & gl. in Weichb. art. 23. L.*

Clericus autem qualis hic intelligatur, tradit text in *d. art. 5. ib.* Man mag aber keinen Mann achten vor einen Pfaffen / er sey dann gelehrte vnd zum Pfaffen geweyhet / vnd mit einer Blatten gezeichnet / ehe dann ihnt die Gerade anstirbet. *Scabini tamen Lipsenses, illud jus hodie ad Sacerdotes etiam Evangelicos extendunt, in suis resolut. quest. 119. LI.*

De ratione specialitatis hic videndum, *Gl. in Landr. l. i. art. 5. in verb. der Pfaff. n. 7. & gl. in Weichb. art. 57. n. 20.* hanc assignat. Dann die gange Welt geneuist ihres Obets / quæ delumpta est *ex. Nov. 6. in prefat. LII.*

Verum cum hæc nimis sit generalis, nec directò concludens, alia & quidem specialior, erit danda. Illa vero habetur. *in gl. nov. d. art. 5. lit. L.* quod Clericus æq; ac filia rerum expeditoriarum sit incapax, Ne naq; in zqualitas Legibus inimica hoc loco oriatur, Clerico propter paritatem rationis cum filia aditus ad Geradam est factus, *Gl. in Landr. l. 3. art. 15. n. 4. & gl. in Weichb. art. 25. n. 2. LIII.*

Quod autem Clerici incapaces sint rerum expeditoriarum, inde videtur descendere, quod sicut nec jure feudali communita nec Saxonico ad feudi successorem admittantur, ut habebimus *infr. tb. 7. 2. & seqq. LIV.*

Idque vel inde constare potest, quod Clericus qui habet beneficium Ecclesiasticum, der eine Prebende oder Geistlich Lehen hat / non aliter in Gerada succedat, quam si sororem non habeat. *Landr. l. 1. art. 5. in subit. gl. lit. L. LV.*

Rationem hujus rei addit *gl. d. l. i. Landr. art. 17. banc.* Denn sie haben ihren Heerschilb mit der Pfaffheit niedergelaget. Cui si jam addatur text. *cod. l. art. 27. ib.* vnd des Heerschilbes mit hat / apparebit, opinor, ad oculum, incapacitatem rerum expeditoriarum hoc privilegij Clericis concessisse, *conf. c. eos qui semel. 20. q. 3.*

Cum itaq; militare, & in expeditione versari non possint, merito etiam ipsis denegantur res expeditoriz, ut pote quæ eam ob causam concedi solcant. *Lehenrechf. c. 56. n. 8. ib.* vñnd darumb nemen die Manne. *Weichb. art. 25. in text. § gl. Landr. L. 1. art. 27. ubi gl. ib.* So sol die Frawe zu Heergewette. *§ ib. Weich Mann.*

LVII,

Succedunt itaq; filiz in Geradâ aequaliter, si non sint emâcipata. Illa enim quæ adhuc in domo est non compellitur dividere utensilia matris cû emancipata. *Landr. L. 1. art. 5.* Die Tochter so in dem Hause geblieben ist vnvergeben/ theilet nicht thyer Mutter Gerade/ mit der Schwester/ die ausgeradet vñd vergeben ist.

LIX.

Quod tamen cum hac restrictione accipiendum, quando filia elocata, tantundem consecuta est, quantum altera non emâcipata, vel si nupta acquievit & renunciavit. *Landr. L. 1. art. 13. vers. hetten sie auch. Schurer, de success. descend. tit. 9. pag. 143.*

LIX.

Siñ secus, & dotata geradam suam cum innupta sorore conferre parata est, admittitur ad Geradâ participationem. *Zob. ad d. art. 5. lit. F. § in addit. ad Gl. libid. n. 6.* ubi hoc consuetudine approbatum dicit. Et ita Lipsenses pronunciat. *Zob. ad. d. art. 13. lit. D.*

LX.

Non obstat *Gl. in Weichb. art. 94. n. 7.* ubi generaliter loquitur, nec inter dotatas & indotatas distinguit. Illa enim generalitas per textus nostros specialiores facile restringitur. *l. in toto. ff. de R. I.* Licet Magdeburgenses precise secundum illam pronunciet, *Zob. in addit. ad gl. ordin. d. art. 13. v. Nota Das in diesem fall.*

LXI.

Illud commune habent utensilia cum rebus expeditoris & alijs hereditariis mobilibus, ut si intra annum & diem post trigesimum non petantur, præscribantur Jure Saxonico. *Landr. L. 1. art. 28.*

LXII.

Unde est, quod filia quæ in bonis non remansit, si geradam intra prædictum tempus post matris obitum à patre non postulerit, i. eq; de jure suo prætestata sit, amplius eam petere non possit.

possit. *Zob. ad d. art. 28. lit. C. vers. nota in super. per ea quæ habentur
in pr. art. 44. L. 2. Landr. & Weichb. art. 21.*

LXIII.

Hodie tamen aliter pronounciari solere testatur Dan. Moll. *L. 2. Semestr. c. 6. n. 3. nim quod filiz potius ob reverentiam paternam geradam non petiisse & tacuisse præsumantur, & propterea annuo illo silentio sibi non præjudicent.*

LXIV.

Eatenus autem bona illa Geradæ nomen & naturam retinent, quatenus in pecuniam redacta non fuerint: nam si hoc factum, non filiabus tantum & cognatis debentur, sed ad omnes heredes æqualiter pertinent. *Zob ad art. 24. L. 1. Landr. lit. Q. & eod. L. art. 15. lit. A. Gl. in Weichb. art. 23. n. 13. & seqq.*

LXV.

Inter suos quoque & Emancipatos magna olim differentia. Sui enim ipso jure heredes fiebant. *§ sui art. 2. cum seq. Inst. de hered. qua ab intest.* Emancipati autem jure civili nihil juris habeant in bonis parentis naturalis, sed tamen jure prætorio ad honorum possessionem, Unde liberi, vocabantur. *§ emancipati 9 §. nimis. 11. d. 1.*

LXVI.

Cum autem jura sanguinis nullo jure civili mutari possint, merito Imp. in d. N. 118. c. 4. hanc differentiam sustulit, aded ut emancipati hodie pro cognatis amplius non habeantur, & proinde nec in successione feudali obstat illis regula. *c. 1. v. proles nim. tit. de success. frat. 2. E. 11. Ult. 1. l. 9. n. 89.*

LXVII. Non discrepat hæc in parte Jus Saxonicum, dummodo acceptam partem mobilium mediante juramento emancipatus conferat. *Landr. L. 1. art. 13.* Nec videtur ob stare text. *Weichb. art. 57. & art. 63.* Loquitur enim uterque indeterminate & generaliter: proinde, ut videretur contrarietas, commode intelligi potest de filiis qui vel renunciarunt hereditati paternæ, vel conferre detrectant. *secund. gl. in d. art. 37. n. 16. & 18. & d. art. 63. n. 3. vid. Schuret. d. loc. reg. spec. 1. lim. 2.*

LXVIII.

Duplici autem modo emancipatio Jure Saxon. procedit: 1, fiat coram iudice pro tribunali sedente, ut habetur *Landr. L. 2.*

B 2

art. 16.

art. 10. Der Vater mag den Sohn wol von ihm sondern/nit seht-
was seines Gutes/ vor Gericht/ das der Sohn annehmen wil/ wie
wenig es auch sey: cum tamen jure civili non requiratur de ne-
cessitate, ut in loco judicii emancipatio perficiatur, s. *præterea ubi*
Da. Inst. quib. mod. jns patr. pot. solv.

Lxx. Deinde si liberi pubertatis annos egressi, & a patre se-
parati, seorsim habitare incipiunt. Da sich Kinder so zu ihrer
mundigen Jahren kommen/ von dem Vater mit anstellung ihrer
eigenen Haushaltung vñnd Nahrung/scheiden/ ut loquitur Au-
gustus E. *ector const. 10. part. 2. ubi Mollar. conf. Landr. Lib. 1. art. 11*
§ 13.

Lxxi. De Clericis superius quid dictum, Illud hic addendum,
clericos nequaquam repelli à successione parentum. *1. Deo nobis*
56. §. hoc etiam. 1. C. de Episc. & Cleric. licet monasterium ingressi
omnia eidem acquirant, nec quicquam sibi retineant. Aut in-
gressi C. de SS. Eccl. Nov. 5. c. 5.

Lxxii. Excipiuntur Monachi ordinis Minoritarum. Die Bar-
füßer Bettel münche/ & Franciscani, qui ne quidem ad monaste-
rium bona parentum transferunt. Vide Schurer. *de success. fisci-*
tit. 17. ampl. 3. §. de success. descend. reg. spec. 1. ampl. ii.

Lxxiii. Jus etiam Saxonicum locum Clericis facit in successio-
nib. Landr. *L. 1. art. 5. ib.* Der Pfaff nimpt gleichen Theil mit der
Schwester/ in der Mutter Erbe/ vñnd gleichen Theil mit dem
Brüdern an eigen vñnd an Erbe. Monachos autem removet. *d. L.*
1. art. 25. ubi gl. & Zobel. in addit.

Lxxiiii. Jura verò feudalia Clericis denegant successione,
c. 1. inf. de feud. femin. c. 1. de vassal. mil. qui arm. dep. c. 1. §. qui cle-
ricus. 1. si de feud. def. cont. c. 1. in fian. mut. vel. al. in perf. c. 1. clericatus
feud. amitt. propter rationem cas. placuit. 21. q. 3. in dd. cc. assignatam.
Vult. 1. Feud. 9. n. 67. pag. 462. §. seqq.

Lxxv. Nec in diversum abit Jus feudale Saxonicum. Landr. *L.*
1. art. 25. Begibt sich ein Mann zum münchleben/ der zu seinem
Jahren kommen ist/ er hat sich von Landrecht vñnd Lehenrecht
geleget/ vñnd seine Lehen sind dem Herrn ledig. Et Lehenr. *cap. 2.*
Pfaffen vñnd Frauen &c. die sollen Lehenrechte barben. Reinhar.

part. 3.

part. 3. diff. 21. Ampliationes & limitationes hujus regulæ vide ap. Forst. L. 4. de success. c. 23. n. 33. & seqq.

LXXV. Contrarium tamen placuit Electori Augusto part. 3. const. 28. ex earatione, quod servire per substitutes possint. Monachis etiam, qui votis renuntiantes monasteriis excesserunt idem jus cõcesit: etsi in his terris de illis laborandum non sit, cum nulli amplius sub jurisdictione domus Saxonice monachi reperiantur, ut ad d. const. notavit Moller. n. 3.

LXXVI. De LIBERIS IMPERFECTIS major oritur dubitatio. Admonendi autem sumus, monstrosos hic nequaquã attendendos esse, cum illi qui contra formam humani generis converso more procreantur, liberi non sint, ex sententia Pauli in l. non sunt liberi. 14. ff. de stat. hom. nec testamentum rumpant. l. quod certatũ. 3. C. de post. bum. hered. inst. Cui contrarium non est id, quod scribit Ulpian. in l. queret. 135. ff. de V. S. ut monstrat A-tium D. Pant. 1. tb. 14.

LXXVII. In reliquis itaque, qui in partibus tantum minus principalibus excessum vel defectum patiuntur, hæc constituenda est regula, quod jure nostro civili à successione non excludantur. Nam cum Justin in d. N. us. nullam inter liberos faciat differentiam omnes procul dubio, qui hoc nomine gaudent, ab ipso vocatos esse existimandum est. Confirmant hanc regulam l. 1. & 2. de bon. poss. furios. infant. l. ult. S. tali. C. de curat. furios. l. humanitatis. ubi Ang. C. de impub. & al. subf.

LXXVIII. Continentur autem sub ista regulã HERMAPHRODITI sive Androgyni: illi enim pro hominibus rectissime habentur. l. queritur. 10. ff. de stat. hom. Nam & secundum qualitatem sexus incalescentis in testimonia adhiberi. l. repolundarum. 15. §. 1. ff. de testib. & heredes instituere possunt. l. sed est. 6. §. fin. ff. de lib. & post. bum.

LXXIX. Eadem distinctio jure feudali civili servatur, ut si hermaphroditus magis in sexum foemineum quam masculinum incalescat, à feudi successione arcendus sit: Sin contra, admit-tendus. Rosenthal de feud. c. 7. concl. 72. Schrad. de feud. p. 7. c. 5. n. 18. Vulr. L. 1. l. 9. n. 61. pag. 471.

LXXX Deinde pertinent ad hanc regulam NANI SIVE PUMILIONES,

MILIONES, CLAUDI, LEPROSI, MENTE CAPTI, FURIOSI,
MUTI, SURTI, COECI ET SIMILES IMPERFECTI, qui jure ci-
vili in allodialibus quidem non excluduntur, propter traditam
jam rationem; in feudalibus tamen arcentur à feudorum suc-
cessionem; acquisita tamen nō amittunt, ut post longam disputa-
tionem concludit Vult. L. 1. feud. c. 9. n. 64. pag. 483. & seq. Conf.
Forst. L. 4. de success. 23. n. 61. LXXXI.

De jure Saxonico duplex hic oritur inspectis, una circa feudalia, altera circa allodialia. In feudalibus eadem quæ jam ex Vultejo data est, adhibenda videtur esse distinctio, ut feudum semel agnitum imperfecti non amittant, nondum verò acquisitū non accipiant, Idq; per tex Landr. L. 1. art. 4. & text. junct. gl. Lehenrecht. c. 30. inf. LXXXII.

Schar. verò de success. descend. p. 130. inter vitium naturale & accidentale, simulq; inter feudum paternū, & novū distinguit, ut vitium quidem naturale tantū, removeat à paterno; à novo verò feudo utrumq; excludat. pr. gl. Lehenrecht. c. 5. n. 7. cum quo sentit Moll. L. 3. semestr. c. 34. addcas, gratiam a Domino volente talib. fieri posse, etiam agnatis reclamantibus, idq; in aula Electoris Saxoniz aliquoties à se observatum esse: quod mihi omni videtur carere dubio, cum domini tantum hæc vertatur præjudicium

LXXXIII.

Circa allodialia res admodum intricata est. Interpretibus cum Glossa, & Gl. cum textu pugnantibus. Statuit enim. text d. art. 4. supra herm. phroditos, nanos & leprosos nullum descendere feudum aut hereditatem. Deinde subjicitur: Wird auch ein Kind geboren/ stumm/ sinn oder witzlos/ oder blind oder sonst unvollständig an seinem Leibe/das ist wohl erbe zu Landrecht/ aber nicht zu Lehenrecht. LXXXIV.

Hinc postquam Gl. n. 2. rationem adsignasset, cur Hermaphroditi & nani non succedant in allodialibus, id n extendit ad surdos, mutos, furiosos &c. contra manifesta d. art. 4. verba. Hanc deinde secuti sunt Zob. part. 3. diff. 24. & Reinhard. p. 1. diff. 47. aliique juris Saxonici Interprepp. LXXXV.

Tandem Joh. Daurh. in copioso suo tr. de testam. tit. de hered. instit

inst. n. 307. contraria hęc omnibus defendit sententiam hermaphroditos nimirum, natos & leproſos aequę ac alios imperfectos ad hereditatem admittendos eſſe

LXXXVI

Hujus intentionis fundamentam primum deſumit ex *Gl. d. art. 4. n. 2.* in ſimilitudine rationis ſe fundante, quamſita intelligit, ac ſi dicat: furioſos, mutos, ſurdos &c. ipſo jure quidem heredes eſſe poſſe, licet curatore opus habeant: unde propter eandem rationem ſimiliter obtinebit in hermaphroditis & pumilionibus. Præſertim cum hac interpretatione admiſſa ſtatutum hoc quam minimum lædat jus commune.

LXXXVII.

Alterum deducit ex ipſo textu. *in verb. Welche dann ſhre Erben ſint/ vnd ſhre neheſten Freunde/ die ſollen ſie haben in ſhrer Pſlege.* Nam cum proximores (*inferit*) agnati nanorum heredes eſſe poſſint, ut habuerint antea hereditatem ipſi pumiliones, neceſſū eſt. Deinde quia debent eſſe curatores, bona certę erunt ipſorum nanorum.

LXXXIII.

Tertiõ adducit Schurfii auctoritatem, qui *art. 3. conſ. 53.* pro virgine quę mammillis, viſu & ſtatura communi deſtituta fuit, in hunc modum conſuluit. Immo ſeipſum neſſe caſus ait, ubi nani & hermaphroditi parentibus in foro Saxonomico ſucceſſerunt.

LXXXIX.

Non quidem vulgaris eſt hæc interpretatio, quę tamen difficultatibus ſuis non videtur carere. Nam præter quam quod ille intellectus planę eſt contra mentem gloſſæ & textus, nullam etiam video rationem, cur hermaphroditis ſimiliter ut furioſis curator ſit dandus, cum ipſi fortalſe rebus ſuis optimę præſſe poſſint: maxime cum propinquiores ex bonis, quę propter ipſorum incapacitatem conſecuti ſunt, neceſſaria ipſis ſe miniſtrare jubeantur. In textu Latino, nullã ipſis curã demandatã uti plenius in diſputationis actu demonſtrabimus.

XC.

Quicquid ſit, putarem non indignum fuiſſe hunc caſum; quem

quem laudatissimus Elector Augustus inter constitutiones suas, quibus ad exemplum Justiniani antiqui juris alterationis placavit, retulisset, eiq; certam normam Electorali auctoritate tribuisset.

XCII.

Verum quia correctus ille textus luculentissimus non reperitur, cur stare prohibeatur *l. precipimus C. de appellat.* Sequamur potius consilium Ulpiani in *l. prospexio. 12. §. 1. ff. qui & a quib. manum.* legem hanc, etsi dura videatur, (ut sunt in Jure Saxónico non pauca) tamen quia ita scripta est, non de illa, sed secundum illam judicando, observantes, *c. in ipsu. D. 4.* Nisi forte consuetudo quorundam locorum aliam nobis monstraverit interpretatione; juxta *l. si de interpretatione. 37. ff. de LL.*

XCIII.

Pertinent huc APOSTATÆ & HÆRETICI, quos tam à testamentariâ, quàm legitimâ successione leges excludunt. *l. bi quis sanctam. 3. C. de apostat. l. Manichæos. 4. §. ipsos quoq; 2. l. cognovimus. 19. in pr. l. ult. C. de heretic. Aurb. credentes. eod. c. adeo ut illa defertur vel reliquis liberis, vel proximis agnatis orthodoxis, aut talibus non existentibus, ad fiscum devolvatur. d. l. 4. §. sed nec. 6. l. heretici. 13. l. Manichæi. 15. l. que de Samaritis. 18. §. 1. l. seq. pr. C. de heretic. Nov. 115. c. 338. si quis. 14. v. si autem. usq; ad fin.*

XCIV.

Idem dicendum de FILIIS PERDUELLIUM & REORUM CRIMINIS LÆSÆ MAJESTATIS. *§. per contrarium. 5. Inst. de heredit que ab intest. l. qui quis. 5. C. de l. Jul. majest.* Que admodum & de illis liberis, qui maximam vel mediam capitis diminutionem passi sunt *§. quod autem Inst. de cap. dimin. Schurer. de success. descend. reg. 1. lim 9. §. 2. seqq.* De quibus plurib. infr. in success. ff. sci.

XCIV.

PROSCRIPTORUM vero liberi, etsi olim dimidiam substantiæ paternæ portionem amittebant. *l. 7. ff. l. 10. C. de bon. proscript.* id tamen hodie correctum per *N. 134. c. ult. à quo non recedit Saxonicum Jus Landr. L. 1. art. 38.*

XCV.

Et hæcenus quidem liberi primi gradus omnes æqualiter succedunt, nisi lex vel consuetudo, primogenitum cæteris præferat ut contingit in Electorali dignitate. Vid. Aur. Bull. Caroli IV

ic. 4. de success. Principp. Elect. §. statumus. Gail. 2. obs. 153. n. 2. & 3.
Mynf. 3. Obs. 23. Knith. de Saxon. non provoc. jur. Gl. Electorum
c. 3.

XCVI.

Hic nobiles & elegantes aliquot quaestiones inferere possem,
si numerum harum pagellarum augere vellem, quas tamen con-
sultò omitto, cum illas plenè tractet Tiraquel. in tr. de jur. primo-
gen. & alii relati ab Hillig. ad Denell. g. comm. 2. lit. C.

XCVII.

SECUNDI verò & ulterioris GRADUS liberi, si soli ac unius ejus-
demque gradus ac stirpis sunt, ad hereditatem avi vel proavi in
capita vocantur, id est in viriles portiones, ut explicat l. cum ma-
cipatus. 13. §. 1. ff. de bon. poss. contr. t. abb. l. filium. §. ad eum. 7.
l. virilis. 8. in pr. ff. de legat. prael. l. 2. C. de suis & legit. l. si libertus
23. ff. de bon. libert.

XCVIII.

Sin verò diversarum sint stirpium, sive unius, sive disparium
graduum, id est sive soli sint, sive cum patruis suis concurrant,
in stirpes admittuntur, hereditate non in capita, sed secundum
progenies dividenda. §. cum filius. 6. §. §. fin. 1. de heredit. qua ab
intest. l. 2. C. de suis & legit. Nov. 118. c. 7. v. sic tamen.

XCIX.

Idq; jure representationis. d. §. 6. v. & quia d. N. 118. c. 1. Cum
enim ratio naturalis parentū hereditatem liberis addicat. l. cum
ratio. 7. ff. de bon. damn. Et verò nepotes & alii descendentes aq;
liberi sint ac filii filiarum. l. liberorum. 220. pr. de V. §. consequens
est, ut & illis non minus quàm parentibus suis avorum vel ma-
jorum hereditas deferatur, praesertim cum filius sit pars quodam-
modò corporis paterni. l. cum scimus. 22. in f. C. de agric. & cens.
Fors. l. 4. de success. c. 14.

C.

Quod in infinitum, etiam ultra pronepotes extendi, jam du-
dum obtinuit. per §. ult. l. de hered. qua ab intest. junct. l. 10. §. 7. ff.
de grad. N. 118. c. 1. ib. cujuslibet sexus sint aut gradus. & ib. aut alios
descendentes. & ib. cujuslibet natura aut gradus Henon. D. Inst.
12. tb. 2.

CI.

Et locum habet hoc jus representationis etiam hodie in
terris Imperii, propter constitutionem Imperialem promulgatā
Augusti ab Imp. Maximiliano I. Anno CHRISTI M.D.

C.

CII.

Non tantum in allodiis, sed & in feudis, tam jure civili, *c. 1. pr. ib. loco sui patris. i. de success. feud. l. 8. c. 1. §. si capitanei. i. ibid. ex parte filiorum. de feud. march. l. c. 14. l. 1. pr. de success. frat. 2. Est. Vult. 1. Feud. g. n. 170. pag. 550. quàm Saxonico, Gl. Landr. l. 2. art. 58. n. 2. in fin. ibid. Lehenserben sind eines Mannes Söhne / Vaters vnd Eltervaters / & arg. Lehenrecht. c. 32.*

CIII.

Eti enim textus *c. 6. §. c. 21. Lehenr. contrarium velle videatur, d. dicit: Es vererbet niemant kein Lehen auff den andern / ohne der Vater auff den Sohn: ideoque olim nepos nõ fait admittus, nisi habuisset si multanesm investituram: illi tamen textus sine vitio intelligi possunt. de eo casu, ubi nulli extant agnati, vel nepotes, ut not. Zobel. *d. d. loc. illisq; per consuetudinem derogatum esse dicit Fachs, diff. 22. & Reiah. diff. 22. p. 3. quæ consuetudo confirmata est ab Elect. Augusto part. 3. const. 29. Vide Schurer. de success. descend. pag. 152. Schneid. ad Inst. de heredit. qua ab intest. Rubr. de success. fil. natural. n. 23.**

CIV.

In allodialibus quoque hoc jure nihil diversi statuendum: *1. propri. text. express. Landr. l. 1. art. 5. pr. 2. per gl. in Landr. l. 1. art. 17. n. 2. ubi habetur. casus. 3. per gl. Weichb. art. 63. n. 7.*

CV.

Non obstat text. *d. l. 1. Landr. art. 17. ib. Wann sich ein Erbe ver schwestert oder verbrüderet / alle die sich gleich nahe zu der Syppen ziehen mögen / di enemen gleichent heil. Loquitur enim de successione collateralium. Gl. ord. ibid. Schneid. d. n. 23. ut & text. d. l. 1. Landr. art. 3. circa fin. ib. Die zwischen dem Nagel vnd dem Heupt &c. Schurer. d. loc. req. spec. 1. ampl. 4. pag. 65.*

CVI.

Neq; etiam distinctio facienda est inter mares & foeminae: aded ut in foeminis jus representationis non locum habeat. quod velle videtur *d. art. 17. ib. Vaters vnd Mutters Schwesster vnd Bruders Erbe nimpt der Sohn / vnd nicht die Tochter. Illud enim correctum esse dicit Zobel. ib. l. c. D. quemadmodum & text. *d. l. 1. art. 3. ibi Zobel. l. c. Schneid. d. loc. n. 15. qui subdit, sententias Magdeburgensium, qui secundum illos textus pronunciarie solent, in Aulis Ducum Saxon. & Universitatibus, alif-**

et illisque superioribus judiciis retractari, si ab ipsis appellatum fuerit.

CVII.

Jus etiam Legam Decemvirarium, quo nati ex filia, & reliqui per foeminini sexus personas descendentes, etiam si masculi esset, ab avita hereditate excluderentur. §. *item verustus. 15. Inst. de heredit. qua ab intest.* & Divorum Principum beneficium, talibus personis matris vel aviae portionem tertiam parte deminutam concedens d. §. 15. v. *Divi autem*, sublatum est à Justiniano, qui nullam habitam lex ratione omnibus his personis jus representationis integrum praestitit. §. *fin. cod. 1.* Vid. Forst. L. 44. c. 12. n. 7. & seqq.

CVIII.

De nepote post avi mortem concepto quid juris, supra 173. & seq. diximus, illi nimirum hodieq; avitam hereditatem applicandam esse. arg. l. un. C. de his qui ante apert. tabb. l. si quis filio. 34. C. de ineff. test. l. cum. 19. ff. de iur. delib. Reliqui generis nepotes eodem jure censendi sunt, quod de filiis speciatim supra commemoravimus.

CIX.

Limitatione recipiunt haec dicta in liberis Ex DIVERSIS MATRIMONIIS praesertim, Et si enim communi parenti aequaliter succedant liberi utriusque matrimonii: lucra tamen nuptialia parentibus suis data, & quidem paterni liberi paterna, materni vero materna habeat praecipua l. *matris. 4. ff. ad SC. Terentyll. l. femine. 3. cum 3. seqq. C. de secund. nupt. Nov. 22. c. 29. Forst. d. L. 4. c. 16. Hillig. ad donel. 9. coment. 2. lit. C. Schurer. d. reg. 1. ampl. 12.*

CX.

Modo unio prolium non sic celebrata, qua cavetur, ut liberi utriusque matrimonii, nullo bonorum habito respectu, aequaliter succedant. vulgò Die Einfindschafft quam de jure valida esse probat Riek. in peculiari tr. de unione prol. c. 3. Gail. 2. Obs. 125. & seq. Henon. D. Inst. 12. tb. 3.

CXI.

Hactenus de legitimis natura: sequuntur LEGITIMI JURE, qui vel ADOPTATI, vel LEGITIMATI, Adoptati sunt vel Adoptati in specie, vel Arrogati. r. 1. Inst. ff. & C. de adopt.

CXII.

IN SPECIE ADOPTATUR quis vel ab extraneo, vel à parente naturali

C 2

turali. ILLE jure veteri succedebat quidem patri adoptivo, non naturali, quamdiu in adoptiva erat familia: Si vero emancipabatur post mortem patris naturalis, ad neutrius parentis successionem admitteretur. *§. at hinc. cum. seq. Inst. de hered. qua ab intest.*

CXIII.

Et licet à Prætorè tertio ordine, unde cognati, ad parentis naturalis bonorum possessionem hoc casu vocabatur. *§. admonendi r. d. r.* casus tamen facillè eveniebant, quibus adoptatus ab omni planè successione excludebatur. Unde motus Justinianus, constituit, per talem adoptionem filio jura sua quoad patrem naturalem, nullò modo imminuè, sed amplius eum cum reliquis liberis ad patris adoptivi venire successionem *§. sed ea omnia. 14. d. l. §. 2. l. §. l. pen. C. de adopt. Schneide W. de success. adopt. Schurer. d. loc. ampl. 14.*

CXIV.

Hic ut olim, ita & hodie parenti adoptivo similiter succedit cum pleno jure in ipsius transeat potestatem & per minimam capitis diminutionem familiam mutet. *d. §. 14. d. §. 2. §. d. l. p. C. de adopt. §. sed et si pater. 3. Inst. quib. modis patr. pot. solv. §. minima. 3. Inst. de capit. dimin.*

CXV.

Eadem quæ dicta sunt de filio, similiter de filia, nepote, & deinceps personis utriusq; sexus, in sacris patris constitutis exaudienda sunt, ut & illæ parenti succedant, si modò tempore mortis avi sui, parentes eos vel eas non antecedant. *d. l. pen. §. qua in filio 4. neve per emancipationem jura adoptiva fuerint dissoluta. d. l. pen. sin. autem. 2.*

CXVI.

ARROGATI, si eum causæ cognitione non fuerint emancipati (nam si ita emancipentur, bona sua recipiunt) arrogatori non tantum ab intestato succedunt æqualiter, sed et si exhereditati fuerint, præter bona quæ ad patrem adoptivum transierunt, quartam bonorum ipsius ex rescripto D. Pii consequuntur. *§. cū autè 3. Inst. de adopt. l. ult. ff. si quid in fraud. patrò.*

CXVII

Hæc tamen quæ de adoptivis dicta sunt, ad successionem feudalem non pertinet. *c. 1. §. adoptivus. si de feud. defunct. content. sit.* propter rationem quam habet Goth. *ibid.* & eam quæ traditur in *c. 1. de frat. de nov. benef. §. c. 1. in pr. de success. feud.* Lib. Hat. tyf. in *Analys. l. feud. c. 7. pag. mibi 46.* nisi consuetudo loci vel investitura permittat. *Vult. 1. feud. 9. n. 99.* vel parenti natur. sis fi-

stima

lium adoptaverit, qui alias succederet. FF. in d. s. adoptivus.
Schneid. de success. adopt. in f. CXIIX

LEGITIMATI triplicis sunt generis: vel enim legitimatur quis
per oblationem curiæ, vel per oblationem curiæ, vel per
rescriptum Principis. S. fin. Inst. de nupt. Nov. 89. c. 9. CXIX

PER SUBSEQUENS MATRIMONIUM (quod referri potest ille
modus, qui habetur in N. 117. c. 2.) qui legitimati sunt, per omnia
iustis liberis annumerentur, proinde cum illis æqualiter suc-
cédunt. S. sui autem. 2. v. nec non eos. Inst. de hered. quæ ab intest. Nov.
74. c. 4. S. si vero. 2. l. cum quis. 10. cum seq. C. de natur. lib.

CXX. Etiam Jure Saxonico, Schurer. d. reg. 1. ampl. 13. Schneid. de
success. filior. nat. & legit. n. 10. Quamquam enim contrarium velle
videatur art. 37. L. 1. Sandr. ille tamen articulus inter reprobatos
habetur, ut not. ibid. Zobel. lit. D. CXXI.

Ut & jure feudali. Tanta enim vis est matrimonii; ut etiam
omnia vitia præcedentia purget. c. tanta. ubi Cc. contra qui fil. sunt
legit. Quam sententiam licet impugnet Vult. d. L. 1. c. 9. n. 94. il-
lius tamen argumenta tanti momenti non sunt, ut eam expugnet
præsertim cum illa præjudicio Cameræ, Myns. 5. Obs. 42. & Con-
sistoriorum Ducum Saxonie nitatur. Schneid. de feud. p. 6. n. 13.
Adde Consult. const. Saxon. part. 2. q. 35. ubi Ordinatio provin-
cialis Elect. Mauriti, quæ contrarium disponere videtur, expli-
catur, & part. 5. q. 27. CXXII.

Idem dicendum de legitimatis PER OBLATIONEM CURIÆ
d. s. sui autem. v. quibus connumerari. respectu nimirum succes-
sionis paternæ. Soli enim genitori sunt legitimi, non ascen-
dentibus aut descendantibus, aut ægnatis vel cognatis patris. Nov.
89. c. 3. & 4. Si tamen ab ipso patre curiæ dati fuerint, non si se
ipsos obtulerint. d. Nov. 89. c. 2. in fin. Filii quoque si curialibus
nubant æque legitimæ efficiuntur, & eadem habent jura quæ
masculi d. c. 3. in fin. CXXIII.

Sed quia hic legitimandi modus ab aula recessit, ideo nec jure
feudali hoc modo legitimatorum ratio habetur, nisi fortè suc-
cessionem ipsis tribuere velimus in feudo, ante legitimacionem
à patre factam, acquisito. Vult. d. loc. pag. 540. & Hattys. d. loc.
pag. 50. CXXIV.

PER RESCRIPTUM PRINCIPIS legitimati (quo pertinet modus-
legiti-

legitimandi per testamentum, quod à Principe confirmandum.
d. N. 89. c. 10. cum de mum succedunt, si nulli extant liberi legiti-
mi. *d. N. 89. c. 9. in pr. & fin. & c. II. §. 1. Nov. 74. c. 1. in pr. & c. 2. in
fin.* Nisi adjecta fuerit à Principe clausula: *Non obstant quod li-
beri legitimi supersint. arg. l. interdum. 2. & seq. ff. de natal. rest.
Borch. de grad. fol. 204. Gail. 2. Obs. 142. n. 8.* CXXV

In feudo tamen regulariter non succedunt, nisi expressè illo-
rum facta sit mentio in investitura, vel ad hoc nominatim legiti-
matis fiat sive à Domino, sive ab Imperatore, vel alio qui hanc
ab ipso potestatem habet, ut Comes Palatinus. Nec etiam opus
est, ut agnatorum consensus in hac legitimatione accedat, sive
de feudo novo loquamur, sive de paterno. Vid. Vult. *d. loc. pag.
536. & Hattys. d. loc. pag. 51. Schneid. d. loc. n. 9.*

CXXVI

Et tantum de liberis Legitimis: Sequuntur ILLEGITIMI, qui
vel Naturales tantum, vel spurii vel incestuosi vel adulterini.

CXXVII.

NATURAZES, qui ex concubina procreati. *§ fin. Inst. de nupt.
§. 1. v. nec non eos l. de hered. que ab intest. l. 1. C. de concub. c. liberi. 32.
q. 4. r. regulariter patri non succedant, sed nasci debent à legiti-
mis secundum substantiæ mensuram à bono viro arbitratam. N.
89. c. 12. §. ult.*

CXXVIII:

REGULARITER dico: nam si parens naturalis defunctus fue-
rit, legitimam ei omnino sobole non extare, neq; legitimam cõ-
juge, duas paternæ substantiæ uncias, cum matre naturali partien-
das, quancumq; fuerint filii, consequuntur. *d. c. 12. §. si quis aut em
4. in med.*

CXIX.

Fallit autem hoc ipsum jure Canonico in filiis Clericorum
ex concubinâ natis, in quibus concubinitas magis est detestan-
dus quam in Laicis. *per c. 1. & l. c. extra de cohabit. cleric. & mul. li-
cet dissentiat Mattheus in l. in tr. de success. ab intest. art. 1. membr. 3.
n. 15.*

CXXX.

Deinde fallit etiam hoc in liberis naturalibus secundi vel ul-
terioris gradus. p. nepotibus & pronepotibus. Illi enim sive ex
filio naturali legitime nascantur *d. Nov. 89. c. 12. in fin. lult. in fin
C. de nat. lib.* sive ex filio legitimo naturales existant, ad avi vel
proavi successionem non admittuntur, *d. l. ult. in pr.*

CXXXI

CXXXI. Matri verò, ut & reliquis per matrem ascendentibus.
*l. Modestinus. 8. ff. unde cognat. cum liberis legitimis succedunt. l. si
qua illustris. 5. in f. C. ad SC. Orfit. §. novis simo. 3. Inst. eod. l. 2. ff. unde
cognat. Forfit. L. 6. de success. c. vi.*

CXXXII.

Jus equidem Saxonicum omnem videtur tollere successio-
nem inter matrem & filios naturales atq; spurios, & filio locum
facere. *Laubrecht L. 1. art. 28. & gl. ib. §. art. 51. cum. gl. ib. n. 5. Verù
illi rectus & gl. secundum juris communis dispositionem de na-
tis ex damnato coitu accipiuntur, ut not. Zobel. ad d. gl. n. 5. art.
51. ut ita hoc in passu nulla sit differentia inter jus civile & Sa-
xon. Schurer. d. loc. limit. 5. Schneid. de success. natural. n. 20. Faehs.
diff. 20.*

CXXXIII.

Jus feudale à successione illos omninò repellit, etiamsi
mater haberet feudum focamineum. *c. 1. §. naturales. ubi FF. si de
feud. def. cont. sit. Vult. d. loc. n. 91. Hattyf. d. loc. pag. 34.*

CXXXIV.

SPURII qui & vulgò quæriti. *§. pen. Inst. de nupt. patrem habe-
re non intelliguntur, cum vel incertus sit. l. quia semper. 8. ff. de in-
jus voc. vel honeste monstrari non possit. §. vulgo. 4. Inst. de success.
com. l. si spurius. 4. ff. unde cognat.*

CXXXV.

Quæ ratio cum cesset in matre & ascendentibus per ipsam *§.
novissime. 3. Inst. de SC. Orfit. d. §. 4. & d. l. si spurius. 4. l. ex hac parte. 2.
ff. unde cognat. cessabit & dispositio, adeò ut ipsi cum liberis le-
gitimis æqualiter succedant, ad. d. l. Modestinus. §. unde cognat. l.
sive. 2. §. 1. ff. ad SC. Tertyll. Coler. decis. 50. qui tamen Utensilia ma-
tris spurii filijs non deberi recte statuit. decis. 44. ut & Reinh.
diff. 49. 2. 1. & Welenb. in parat. ff. ad SC. Tertyll. n. 4.*

CXXXVI.

Nisi tamen mater illustris sit, & liberos legitimos, habeat *l. si
qua illustris. 5. C. ad SC. Orfit. quod utrumq; simul requiritur. d. l.
5. ib. ex justis nuptiis procreaverit. & ib. justis liberis existentibus. quo
tamen casu alendi eruat à legitimis, arg. l. si quis. §. ergo. 4. ff. de
agnosf. & al. lib. & per ea quæ supra de naturalibus dicta sunt.*

CXXXVII.

A feudis autem quia excludantur, nullum est dubium, cum hi
deterioris sint conditionis quam naturales. *Hattyf. d. loc. pag.
mibi 34.*

CXXXVIII.

INCESTUOSIS (quos Dd. duplices faciunt, incestuosos in specie, & nefarios: Illos ex complexu inter collaterales & affines: hos inter ascendentes & descendentes in infinitum prohibito, natos dicunt. *gl. in rubr. C. de incest. nupt.* quod tamen discrimen, vix est ut à legibus attendatur. *l. fin. ff. de rit. nupt.* S; ergo non omnes: *Inst. de nupt. Nov. 12. c. 1.*) & ADULTERINIS sive primi sive ulterioris gradus, nec quicquam ex hereditate parentum debetur. *Auth. ex complexu. C. de incest. nupt. N. 74. c. f. N. 89. c. ult.*

Nam & alimenta Jure Justinian. ipsis denegantur. *d. N. 89. c. ult. d. Auth. ex complexu. C. d. N. 74. c. fin.* Licet de Jure Canonico contrarium sit dispositum. *c. cum haberet. extra de eo qui dux, in matr. frustra dissentiente Treutl. vol. 2. D. 16. tb. 3. lit. G.* Cum tanta sit hujus rei æquitas, ut hoc jus Canon. etiam in Consistoriis Ducum Saxonie observetur, Beust. *in tr. de matrim. c. 60.* & Connan 8. *comm. 6. n. 5.* de juri civilis dispositione dubitet,

Hic tamen excipiuntur illi liberi, qui nati quidem sunt ex damnato coitu, sed ubi matrimonium per errorem contractum cum ea persona eum qua connubium interdictum erat, idq; vel ignorantia facti *l. qui contra C. de incest. nupt.* quod approbat jus Saxon. Landr. *L. 3. art. 28.* vel juris à muliere *l. qui in provincia. 57. §. in libro, ff. de rit. nupt. N. 12. c. 1.*

Faciunt hoc loco aliqui mentionem filiorum SPIRITUALIUM. Schneid. de success. fil. spirit. Verum quia hæc cognatio, secundum Panorm. *in c. tanta. extra qui lib. sint legit. consistit* in spiritu, ideoq; non est extendenda ad bona corporalia, nec proinde ad hanc successionum materiam. Nam, ut inquit Gl. Landr. *L. 1. art. 3. n. 7. nach Schwägerschafft und Gevatterschafft nimpf man kein Erbe* ex *l. ad finitatis. 6. C. commun. de success.*

Et tantum de primo succedendi ordine
nim. Descendentium.

Ad
Politissimum

Dn Respondentem,

ex antiquissima & Nobilissima Alemannorum
Magdeburgensium familia natum, affinem
meum dilectum.

*Non genus, aut proavos, & quæ non fecimus ipsi,
Teque tuamque domum posse beare scias
Nobilitat tantum virtus, redditque beatum,
Juris in hanc salam mors habet atra nihil,
Id quia, amice, studes unum, pergisque dietim;
Hinc mihi præ reliquis jure Alemannus eris.*

Michael Wendelerus

D. & P. P.

Das ist recht / so wils Gott haben/
Frommes Hers / und kluger Sinn
Das du die bescherten Gaben
Mögst erwecken / werffen hinn
Was sonst Pfllegt die Welt zu Lieben
Und dich nur in guthen üben.

Schlagen ist / das du nicht achtest /
Sawenzimmer lestu gehn /
Weil

Weil du einig dahin erachteſt/
Wie du mögſt bey Gott wohl ſtehn/
Du beweiffſt das das die Juriffen
Nicht ſind alle böſe Chriſten.

Dier zu Ehren muſ ich ſagen /
Daß für allen dingendü
Pflegh die luſt zu Gott zu tragen/
Suchſt in ſeinem Wortte ruh/
Dier belibe das Muſſiren
Noch völe mehr das Di ſputiren.

Dieſes blaë iſt zeuge deſſen
Glück dazü! ſahr also fort/
Das iſt leichtlich zuermessen/
Du erreichſt den Ehrenport.
Gott wird reichemittel ſchenecken/
Vnd dein Thun nach wunſche lencken.

Sama rüſtet ſchon den Wagen/
Wartet auff die werche die /
Deinen Fleiſch dahin zu tragen
Dader güldne Titan frue
Auf der Thetis Schoß auffſtehet/
Vnd da er zu Bette gehet.

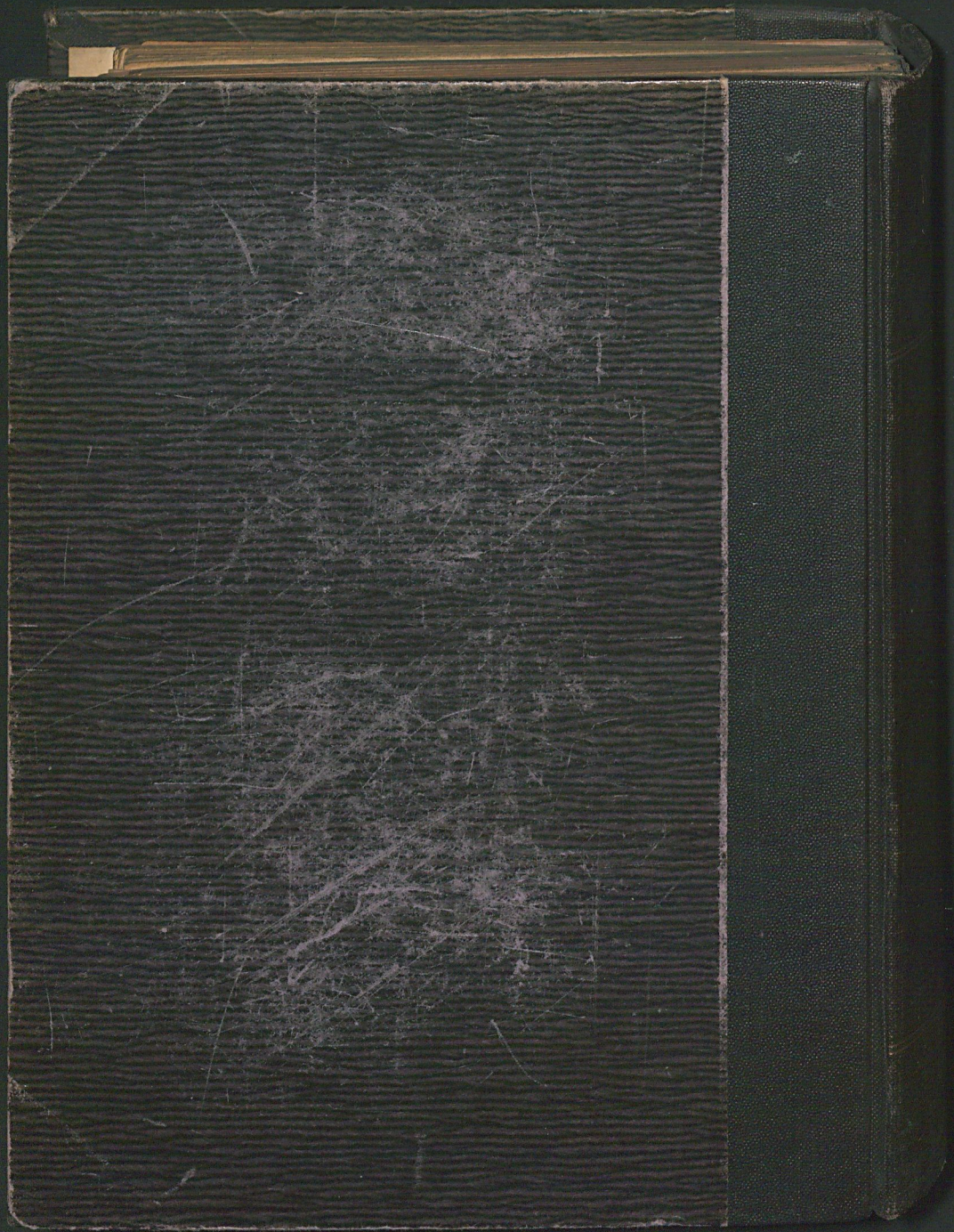
Dieſes ſchriebe ſeinem guthen
Freund zu ehren

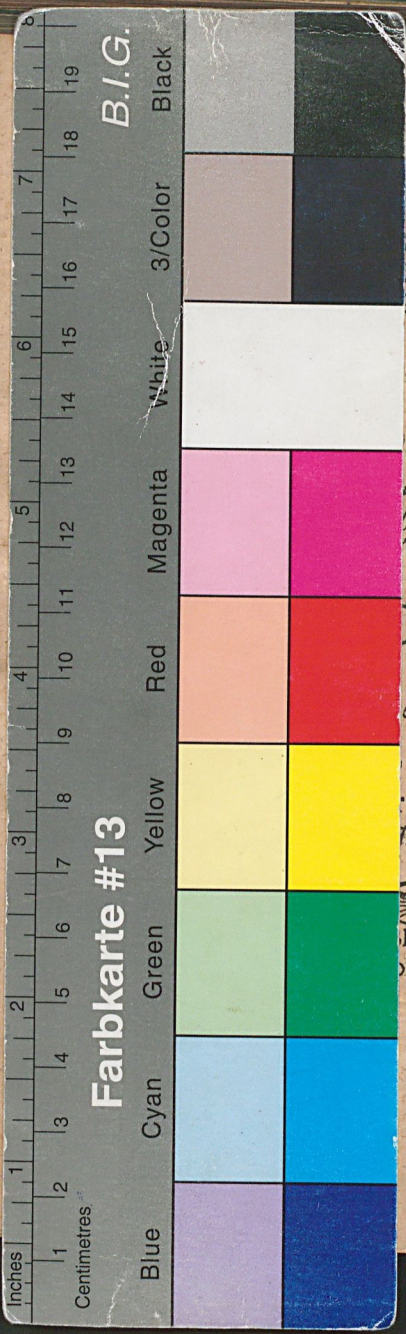
JOHANN MVLLER
Flavia varilcus.

X 2615909

VB 17

Farbkarte #13

B.I.G.

M. A.
 REUSNERI Jcti
 errimi,
 uccessionis Le-
 e,
 IO PRIMA,
 E
SSIONE
ENTIUM.
am
simâ Facultate Juridicâ in illustri
ritteberge
 IDE
CICHORIO
 J. V. D.
entilationi subjicit
ALEMAN
 Madeb.
tureconsultorum
Junii
 ERGÆ
 ohannis Haken.

29
3/

